

TV SERIJE: OD GEOPOLITIKE DO GEOKRITIKE (III)

Treći, i poslednji, blok radova sa konferencije *TV SERIJE: Od geopolitike do geokritike* – obuhvata dva rada okrenuta analizi odabranih studija slučaja TV serija pre svega kao socijalnih fenomena – kao polja konstrukcije identiteta. Dr Milena Dragičević Šešić u radu „Bregzit pre bregzita: povratak englestvu i odmak od britanstva i evropske unije” mapira polarizovane reprezentacije britanskog identiteta u serijama *Dauntonska opatija (Downton Abbey)* i *Ubištva u Midsomeru (Midsomer Murders)*, koje ukazuju na tendencije bregzita i pre nego što je politički proces postao aktuelan. Autorka identifikuje i uporedo analizira (post)kolonijalni, multikulturni identitet, dodatno podržan neoliberalnim tendencijama, naspram „povratka korenima” i nostalgичnim narativima lokalne zajednice, u kojoj se poštuje tradicija i afirmišu lokalne teme (sudbina aristokratije, dvoraca, „belog”¹ sela, generacijskih odnosa itd.).

Na istom tragu – ali u ovom slučaju analizom sitkoma – Nina Savčić u radu „Nova geopoetika sitkoma: od blekkoma do gejkoma” analizira način prezentacije i narativizacije progresivnih i kontroverznih tema: pozicije i života afroamerikanaca i njihovih zajednica, te gej populacije², u američkim TV serijama *Kozbi šou (The Cosby Show)*, odnosno *Vil i Grejs (Will and Grace)*. Kako autorka naglašava, obe serije, kao predstavnici „crnog” sitkoma (*blekko-*

-
- 1 Niz novinskih kritika 2011/12. godine ukazao je na konzervativni prikaz „belog” sela, idealizovane *engleskosti* Kostona i okoline, koja postoji samo u TV seriji, koja nema, pak, mnogo veze sa stvarnošću. Autori serije su reagovali brzo i već u narednim sezonama počeli su polako da uvode „ne-bele” likove, najpre kao sumnjive došljake iz grada, a potom i kao manje-više ekscentrične stanovnike sela. U 20. sezoni, emitovanoj 2018. godine, u svakoj epizodi čak 30% likova nisu predstavnici „bele” Engleske.
 - 2 Iako formalno ne pripada ovom bloku, rad Ognjena Obradovića suštinski jeste deo tematskog promišljanja TV serija. U tekstu „Reprezentacija LGBT+ zajednice u igranim programima RTS-a (2014–2018)”, autor nastavlja analizu reprezentacije manjinskih seksualnih grupa, ovog puta LGBT+, u lokalnim okvirima tj. na primeru dve recentne serije – *Ubice mog oca i Senke nad Balkanom*.

ma – Kozbi šou) i *gejkoma (Vil i Grejs)*, imaju zadatak da pruže politički korektnu i tolerantnu sliku grupa – rasnih i rodnih – podložnih stereotipizaciji u društvu i medijima. U radu je pokazano da se, međutim, nominalna društveno-kulturna afirmacija u ovim programima svodi na „rekodiranje” porodičnih, profesionalnih, društvenih i kulturnih uloga tradicionalno povezanih sa belcima ili njima pripisanih na crnce, odnosno da se gej populacija heteronormira, što zapravo održava *status quo*.

N. D.